

מכעד למסך החור אפילו בכוח

בו בזמן שתקריות הגבול מילאו את דפי העתונות הישראלית. הדהדה העתונות הערבית מקולות הנפץ שלהן. לעתונים הערביים היה גם מאורע נוסף, קשור לאותו נושא, שיש לטפל בו: כינוס ועדות שביחות-הנשק, שנערך אותו זמן בקהיר.

לשיא הגיע השבועון המצרי אחר סאעה. הוא הצליח להשיג מפות של האו"ם, תצ' לומים, מיסמכים רשמיים, פירסם רפורטז'ה בטם: סודות ועדות שביחות-הנשק. לגבי קורא ישראלי לא היו ברשימה סודות מפ' תיעים. אך גישת השבועון לכל בעיית היח' טים בין ישראל לערבים היתה מעניינת ביותר. "ישראל רוצה להשיג שלום בכל מחיר," כתב. "אפילו בכוח."

הסיבה: ישראל רוצה פעם להתפשט עד נהר פרת ועד הנילוס. זה כבר ברור לשי' בעוץן מותך כמה מפות שהמדינה הוציאה. אך היהורים יודעים כי אין ביכולתם לבצע את התוכנית כיום, לכן חותמים הם לקי' ראת ביסוס גייס חמישי חוק בכל מדינה ערבית. גייס זה מבקשת ישראל להכניס תחת מסוה של אנשי מסחר, טכנאים ותיי' רים, אשר רק בתנאי שלום יוכלו להשתקע בארצות ערב.

פצצה תוצרת תל-אביב. לפני חוד' שים רבים נפגש הגנרל ריילי, ממשךן אחר סאיה עם "הגנרל" דין, ראש אגף ה' מיבצעים של צבא ישראלי, בתל-אביב, לדי' רוש הפסקת ההתנגשויות בגבולות. "אנו לא נפסיק את פעולות המלחמה עד אשר לא יושג שלום עם הערבים," היתה תשובתו של דין.

כאשר ריילי טען כי לא יתכן שלום כזה, חיך הגנרל היהודי, לחש לו משהו באוזן. צעדו השני של ריילי נעשה בדמשק. הוא ניסה לשכנע את הסורים כי רצוי לחתום על "שלום זמני" עם ישראל. אחר כך נפגש עם נציג מצרים בועדת שביחות הנשק, קר' לונג סלאח גוהר, ליישוב סכסוך גבולות שיגי' רתי.

"ברצוני לשאול אותך שאלה אחת בלבד," פנה ריילי למצרי: "מדוע אינכם כורתים ש' לום עם ישראל?"

הנציג המצרי התרעם, כתב השבועון. כיצד יכול היה המשקיף הראשי של או"ם לשאול שאלה כה חסרת-הגיון? "דבר כזה לא יקרה לעולם," ענה בתוקף "זהו דבר שכל ארצות ערב החליטו עליו." או לדברי העתון, צחק ריילי בהנאה וזרק את הפצצה שנוצרה בתל-אביב. "כנראה שא'

שחקנית גיין סימונס תאחה לען

קולנוע

סרטים

הביתה הביתה

לא רבים הם הסרטים האנגליים הווכים להיות מוצגים ברחבי ארצות הברית. סרטים לא אמריקאים אפשר לראות באמריקה כעיי' קר בבתי קולנוע קטנים הקרויים "מיוחדים" או "אמנותיים"; בערי השדה ובבתי הקולנוע המפוארים שבכרכים שולט הסרט ההוליוודי. בין הסרטים הבריטיים המעטים שכבשו את אמריקה היו: תקוות גדולות, לפי ספרו של צ'ארלס דיקנס והאמלט. בשניהם הומיעה נע' רה כהת עיגים, שטרם מלאו לה עשרים שנה: גיין סימונס.

עיניה (ואף משחקה) של גיין משכו מיד את עיני הוליווד. היא הוזמנה לעיוב את אולפני אנגליה השקטים, לנדוד לקאליפור' ניה. היא הססה, בזוכרה כי רבים היו השח' קנים האירופיים שהתאכזבו קשות בהוליווד, למרות המשכורות השמנות. לבסוף הסכימה. העתונות האנגלית רתחה. שאל הדיילי אקס' פרס הלאומי: "האם אין בריטניה מסוגלת להחזיק את כוכביה?" עתונאי אחד ניחש: "הם עוד יתחננו אלינו שנקבל אותם בחזרה..." אז נוכל לנקום בהם."

על מחזהו של ברנארד שו. בינתיים אירע לגיין משהו הקורה רק בספרים רומני' טיים ביותר: בהיותה ילדה התאהבה בשחקן קולנוע, שראתה אותו על הבד. השחקן: סטר' ארט גריינג'ר. עתה, כשהיתה לכוכב, יכלה לפגוש אותו סוף סוף. הם נישאו, נסעו ל' הוליווד ביחד.

ההצלחה לא האירה להם סנים בקאליפור' ניה. גריינג'ר, לאחר תפקידים מספר בסרטים ממדרגה שניה, זכה לבסוף, להופיע בשלו' מית' (העולם הזה 811). היה זה תפקיד מגוחך בסרט מטופש.

גיין קיבלה את התפקיד המרכזי בסרט מי' בוסס על מחזהו של ברנארד שו: אנדרקולס והאריה הסרט נכשל. עתה נראה כי נחתימה נבואת העתינאי. גיין סימונס התיאשה מהוליווד, היא משתד' קקת לחזור לאנגליה, אל הסרטים מסוג האמ' לט ותקוות גדולות. חושים שונים קושרים אותה ואת בעלה להוליווד, הם קנו שם חחיי' לז' שונים יכולים אף לחלום על כמותה ב' אנגליה אבל היא מקוה להשתחרר מכל ה' התחייבויות להתחיל בקרוב לשחק שיב ב' סרטים טובים.

בקצרה

מבצע ציצרו. אחד המקרים המוזרים המעניינים ביותר בשטח הריגול במלחמת ה' עולם השניה מועלה בצורה משכנעת על הבד. גיימס מייסון, דינאל דארייה. גשר וואטרלו. העתק חדש של סר' חס'המעות אודות נערה שהפכה להיות יצא' נית במלחמת העולם השניה. היוחיאן לי.

אחוזות למאסר, ביטל את ההבדלים במחל' קות הרכבת, הודיע על תכנית לפתח אור' רים נרחבים לחקלאות — אך רמתו של הפלח והפועל המצרי לא השתנתה במאומה. להרגיע את הקיצוניים, היו דרושים לי' השיגים מידיים: הוא נתפס ל"שאיפה ה' גדולה" המסורתית — פיניו הסואץ. הוא ידע כי האנגלים גמרו בנפשם על הצורך לסנות את האזור וכי שוב לא היתה הבעיה עקרונית. היו רק כמה תנאים אנגלים לי' ביצוע הפינוי. נגיב דרש: פיניו ללא תנאי.

הכל יהיה חדש. עד לימים הראשונים של השיחות שנפתחו עם האנגלים על ה' פיניו, נראה כי נגיב ינצח. אך למרבה ה' הפתעה התעקשו האנגלים: לא יהיה פיניו ללא הסכם מוקדם על אופן ניהול הבסי' טים. השיחות הופסקו, נגיב וקציניו יצאו למטע הסתה מוגבר, הבטיחו מלחמת קודש.

ביקורו של דאלס העלה אפשרות שלישית: פיניו האנגלים, החזקת המחנות על-ידי ה' מצרים בשיתוף פעולה עם "יועצים" אמרי' קאים. וינסטון צ'רצ'יל, בנאום מבריק, לא הסתיר את אי-הודותו עם עמדה זו. אך אמריקה אינה זקוקה עוד להסכמת האנגלים: יש לה גישה משלה לעניני המרחב.

אם ביקורו של דאלס ישא את סרי' המתוכנן, יוכל משטר ההפיכה במצרים ל' התפאר בהישג גדול לקראת יום השנה ה' ראשון שלו. הוא יציג לאומה את דגלה ה' שחור-לבן-אדום החדש, המנון חדש, נשיא רפובליקה חדש, והסכם לפינוי החייל הור

ריילי נבחל. אך התחבולה לא הצליחה. רצה הגורל, וכעבור כמה ימים התכנסו כל נציגי הערבים בועדות שביחות-הנשק לוי' עידה בעמאן. ללא כל תמרונים ופולפולים ניגש הנציג המצרי ישר לעניין: "האם נכון שאתם מנהלים שיחות שלום עם ישראל?" שאל את נציג סוריה.

כמוכן שהסורי הכחיש את כל העניין. הג' ציגים הנוכחיים רגזו מאד, שלחו מיברק מחאה לגנרל ריילי, על התערבותו הבלתי-מוצדקת בענייני הפוליטיקה הפנימית של ה' מרחב. צעד זה, גילה העתון, הבהיל מאד את ריילי, שמעמדו בעיני הערבים היה כבר רעוע. הוא פנה לערבים, התנצל על צעדו, טען כי עשה זאת רק למען השלום, לטור' בת הכלל.

כאז גמרו הערבים אומר לדרוש החלפתו של ריילי. "אין אנו רוצים שתמנו משקיף פררערי," כתבו למזכירות או"ם. "אנו רק רוצים שיחיה כאן משקיף נייטראלי." על פעולת הכפר פלאמה, בקירבת קל' קיליה, מגלה השבועון: אחרי שרצחו, הר' סו ושדודו, נסוגו הכוחות היהודיים — כולל טנקים ומשוריינים — לעבר העיירה ה' מוכה. שם העיירה: רחובות.

מצרים

"תוצאות! תוצאות!"

בעוד עשרה שבועות תימלא שנה להפיכה הצבאית במצרים. לקראת היום הגדול מת' כונן המשטר להציג שורה ארוכה של היש' גים בפני העם. ככל שירבו הישגים, יהיו קיצוניים, תעלה קרן מועצת ההפיכה בעיני העם.

לכן, כמעט על כל צעד ופעולה של ה' ממשלה המצרית, ניכרת ההחלטה הנוקשה לא לחתר על שום נקודה, ליצור עובדות חד' שות. הישגים שהושגו עד כה רציניים ביותר, אולם עדיין רחוקים מלהוות רשימה רבת-רושם. קשה גם לדרוש ממשטר חדש שיעשה הרבה במצרים, בתקופה כה קצרה. דעת המהל, שהולעטה בהבטחות לתקחת, אינה מתחשבת בכך — היא רוצה לראות תוצאות! כך הפכה הסיסמה: "תוצאות! תוצאות! רק תוצאות!" סיסמת המשטר ה' חדש, ננגיב ומועצת קציניו עד למנהל ה' משרד הקטן ביותר של ממשלת מצרים.

ברכבת אין הבדל. בימי פארוק החד' דירה הממשלה להכרת התושבים כי שתי בע' יותיהם הגדולות היו: פיניו תעלת סואץ, סיפוח הסודאן. על הדרישה השניה ויתר המשטר החדש. שוב אין הסודאן רבושה של מצרים, כי אם ארץ שבלה, ריבונית, אשר בידי אורחיה להחליט באופן חופשי

מיסמכים ותצלומים שז' ועדות שביחות-הנשק ("אחר סאעה", קהיר) לחישה לאוזן, משיכה באף

תם, בקהיר, אינכם יודעים מה מתרחש בש' הא הכירות הערביות. האם לא שמעת כי הסורים מנהלים משא ומתן עם ישראל על שלום?" הקולנוע המצרי נדהם. "זה עניין הטעון דיון רציני," השיב במבוכה. "אני אפנה לקהיר."

אחרון משטח מצרים. יתכן כי, תמורת זה, תהיה מצרים חברה בארגון הגנה המרחבי החדש.

יכפר פלאמה אחרי ההתקפה הישראלית. שני ילדים ערביים הרוגים, פגזי פיאט הנושאים כתובות עבריות, שנמצאו בקרבת הרי-הצופים.

העולם הזה
מית' (העולם הזה 811)
מית' (העולם הזה 811)
מית' (העולם הזה 811)